

pseudònim: NOA

Categoria: ROSSOLADA

Tema: prosa. Ratlles tortes

RATLLES TORTES

Estimada,

Ara que estàs a punt d'emprendre el llarg viatge, sense retorn, cap a l'eternitat, has estat valenta i l'últim udol ha estat per cantar el nostre amor.

Des de fa una pila d'anys hauríem d'haver cridat al món, encara que ningú ho volgués sentir, que érem ànimes bessones.

Per què hem hagut d'esperar fins al darrer moment per confessar-nos això tant fort que ens sentim?

L'espasme ha estat general. Xiuxiueigs a les orelles. No tant per ser un secret no confiat, si no pel teu atreviment.

No hem pogut passar de ser amigues.

Renunciar allò natural i pensar que la distància pel mig apaivagaria l'amor.

Només missatges velats.

Només petons fugissers

Tanta set i tanta poca aigua.

Tanta gana i tant poc menjar.

Set i ganes de tu.

Quants dies no m'he llevat amb un ofec al pit que només se'n podria passar cridant el teu nom ben fort.

Quantes nits somiant els teus llavis i també el teu cos, i el rubor em taca les galtes i el cor em fa pampallugues.

Quin fart de dissimular a la feina quan els companys i les companyes pregunten per la vida pròpia i personal.

Quin ensurt quan sorgeix alguna insinuació.

Hem estat les ratlles tortes de la creació.

Ja qui diu que és vici. Una perversió fruit del llibertinatge.

Ja qui diu que és malaltia i és ben cert, és un mal d'amor.

No hem estat prou agosarades ni gallardes i la covardia ens ha consumit.

No ens han deixat estimar-nos.

Hem estat prohibides.

Espera'm al cel, que si existeix, segur que hi podrem, palleta rere palleta, construir el nostre niu d'amor.

Bon viatge cap a l'eternitat.

Tota teva i per sempre.

Annabel,

*